

Els articles publicats a la secció Tribuna Política són responsabilitat exclusiva dels seus autors, els grups polítics municipals, i no reflecteixen la postura de l'Ajuntament de Sant Joan Despí, que declina qualsevol responsabilitat sobre els continguts expressats, així com sobre les opinions, valoracions i interpretacions que puguin sorgir de la seva lectura.

JORDI ELÍAS

Menys excuses i més país

Fa setmanes que el servei de Rodalies s'ha convertit en el símbol més evident del desgavell que viu el país. La realitat és tosuda: trens cancel·lats, retards constants, andanes plenes i ciutadans que arriben tard a la feina o a classe. Però el problema no és només ferroviari. El col·lapse de Rodalies s'afegeix a les vagues de metges, a les protestes dels mestres i al malestar creixent en serveis essencials. No és una suma de conflictes aïllats, és una crisi de fons que afecta el dia a dia de milers de famílies.

En aquest context, el president Salvador Illa compareix i afirma que actua com si tot comencés de zero. Que "comença de zero" davant del caos. Però no es pot governar fent veure que la realitat anterior no existeix. Fa més d'un any que governa i el país no pot viure en una arrencada permanent. Les tensions a la sanitat fa temps que han estat advertides pels professionals. Els docents reclamen des de fa mesos estabilitat, recursos i respecte. I el desastre de Rodalies no és fruit d'una ventada ni d'una vaga puntual: és conseqüència directa d'anys de desinversió, culpa de PSC/PSOE, del PP i d'una dependència crònica de decisions preses des de Madrid.

Des de Junts ho hem dit clar: el col·lapse no és només tècnic, és polític. Quan el país depèn d'estructures que no controla, passa això. Quan Renfe gestiona Rodalies sense prioritzar les necessitats dels usuaris, el servei falla. I quan el Govern es limita a administrar el conflicte en lloc d'afrentar-lo, la situació col·lapsa.

Per això defensem rescindir el contracte amb Renfe de manera immediata i que Ferrocarrils de la Generalitat assumeixi la gestió íntegra del servei. No és una consigna ideològica, és sentit comú. FGC ha demostrat que sap gestionar amb eficàcia i proximitat. Si volem un servei digne, cal prendre decisions valentes i assumir riscos polítics.

El mateix passa amb la sanitat i l'educació. No podem normalitzar que metges i mestres surtin al carrer perquè no se'ls escolta. Governar no és començar de zero cada dia, és assumir responsabilitats, planificar i defensar els serveis públics amb determinació.

La mobilitat, la salut i l'educació són pilars bàsics del país. Si fallen alhora, el problema és estructural. Catalunya mereix un govern que lideri, que prengui decisions i que posi el país al davant. Catalunya mereix la independència. Menys excuses i més país.

ESTEBAN GESA

La ZBE contra los vecinos

La implantación de la Zona de Bajas Emisiones en Sant Joan Despí se ha presentado como una decisión inevitable, casi incuestionable. Quien discrepa parece estar en contra del progreso o del planeta. Pero el debate real no es ese. El debate es cómo se hacen las cosas y a quién se escucha cuando se hacen. Y hoy muchos vecinos sienten que no han sido escuchados.

La actual ZBE nace de una lógica más ideológica que práctica. Se ha priorizado el gesto sobre la gestión y el titular sobre la realidad cotidiana. Mientras tanto, son familias trabajadoras, autónomos y muchos mayores quienes asumen el coste directo de una decisión que no tiene en cuenta todas las circunstancias personales y económicas.

Nadie discute el reto ambiental. Debemos avanzar hacia ciudades más limpias y sostenibles. Pero sostenibilidad no puede ser sinónimo de imposición. Cuando una medida pública genera sensación de agravio y divide a los ciudadanos entre quienes pueden adaptarse y quienes no, algo falla en su planteamiento.

La movilidad no es un lujo, es una necesidad. Para muchos vecinos el coche no es una elección ideológica, es la herramienta que les permite trabajar, llevar a sus hijos al colegio o atender a sus padres. Convertir esa realidad en un problema moral es injusto. Una política pública debe comprender la complejidad social, no simplificarla.

También preocupa la falta de diálogo real. Las grandes transformaciones requieren consenso, explicaciones claras y sensibilidad. Sin eso, lo que se genera no es conciencia ambiental, sino desconfianza. Y cuando la ciudadanía percibe que las decisiones se toman de espaldas a su día a día, el vínculo con la administración se debilita.

Hay otra manera de hacer las cosas. Una manera que combine ambición ambiental con sentido común. Que entienda que la transición debe ser acompañada y no impuesta. Que trate a los vecinos como aliados y no como sospechosos.

Sant Joan Despí merece políticas responsables y equilibradas. Porque gobernar no es dictar normas desde un despacho, es comprender la realidad de quienes viven y trabajan en nuestra ciudad.

Cuidar el aire es imprescindible. Cuidar a las personas, también. Y cuando ambas cosas parecen entrar en conflicto, la obligación de un buen gobierno es encontrar el equilibrio.

IG: ppsantjoandespi / IG: estebangesa

JOSEP BRACONS

Rodalies: el col·lapse anunciat

Rodalies arrossega una crisi estructural que s'ha convertit en el malson quotidià de milers d'usuaris. Retards constants, incidències, trens saturats i falta d'informació, són només la punta de l'iceberg d'un problema molt més profund i evident: la manca d'inversió sostinguda. Una avaria a la catenària o a la senyalització, una incidència tècnica, una esllavissada o la caiguda d'un arbre, paralitzen línies senceres durant hores. El resultat és un sistema fràgil que ja ha tingut conseqüències irreparables.

Però aquesta crisi ha posat en evidència també el paper polític de la Generalitat de Catalunya. Hi ha hagut una resposta poc contundent davant el Govern d'Espanya. El to hauria d'haver estat molt més dur, amb declaracions contundents, exigències i una explicació clara del greuge que patim des de fa molts anys. Hem vist una resposta moderada, que pot interpretar-se com una aposta per la cooperació institucional, però en realitat és una renúncia a exercir pressió amb tota la fermesa necessària, en ser els dos governs del mateix color.

Quan el servei falla de manera reiterada, esperem alguna cosa més: esperem exigència, lideratge i determinació, encara que això impliqui incomodar els seus a Madrid.

Els diferents governs espanyols han anunciat en reiterades ocasions plans de xoc i inversions milionàries per modernitzar la xarxa. Però els usuaris continuen patint obres eternes, retards estructurals, inseguretats i una sensació d'abandonament permanent. Mentre els recursos no arriben i els compromisos pressupostaris no s'executen, els usuaris queden atrapats enmig d'un conflicte polític que no resol res.

El caos de Rodalies no era inevitable. És el resultat de decisions que han pres els governs de Madrid al llarg dels anys. Revertir-lo exigeix voluntat política i una aposta decidida per situar la mobilitat quotidiana al centre. Sense això, els retards i la inseguretats continuaran sent la norma i no l'excepció.

A part dels perjudicis evidents, en aquest context d'emergència climàtica, apostar per una xarxa ferroviària eficient no és un luxe, és una necessitat estratègica. Un servei ferroviari poc fiable desincentiva l'ús del transport públic i afavoreix el vehicle privat, amb les conseqüències ambientals que això comporta.

En definitiva, paciència, que el debat no és només tècnic o pressupostari, també és polític.

TONI PÉREZ

Cures i drets per una vida digna

La dependència afecta la vida de moltes persones i famílies. Persones grans, persones amb discapacitat o amb malalties cròniques que, de manera permanent o temporal, necessiten suport per desenvolupar les activitats bàsiques de la vida diària. Des d'una perspectiva feminista i de justícia social, entenem l'atenció a la dependència com un dret de ciutadania, no com una càrrega privada que hagi de recaure sobre les famílies.

És per això que sota el lideratge de la regidora de Serveis Socials, Margi Gual, de Comuns, hem situat les cures i les persones al centre de l'acció social i de l'enfortiment dels serveis públics. En els pressupostos del 2026 de l'Ajuntament, la partida per a l'atenció a la dependència ha augmentat un 22%.

El Servei d'Atenció Domiciliària (SAD) atén a 205 persones en situació de dependència a les seves llars, cobrint tota la demanda, sense llistes d'espera ni copagament. En total, suposen 5.395 hores mensuals i una inversió d'1,3 milions d'euros. Prop de 50 treballadores familiars i auxiliars de la llar es desplacen als domicilis dels nostres veïns i veïnes per donar suport en la higiene personal, l'alimentació, la mobilitat, la medicació, l'acompanyament mèdic, tasques bàsiques de la llar o acompanyament al carrer. Alhora coincideix en la prevenció del deteriorament, ajuda a evitar la soledat i reforça l'autonomia de les persones. Volem que les persones puguin viure el màxim temps a casa seva, si així ho desitgen, evitant ingressos residencials no volguts. Hem de cuidar els nostres avis i àvies per compartir temps i afecte, però les cures de les necessitats bàsiques cal garantir-les des de l'esfera pública. Actualment les cures no professionals representen un 3,6% del PIB, i massa sovint recauen sobre les dones.

És per això que des de Comuns-Sumar amb el ministre de Drets Socials Pablo Bustinduy al capdavant, promovem una reforma de la llei del 2006 que va ser un avenç, però que cal actualitzar, millorar prestacions, reduir llistes d'espera i simplificar tràmits.

En una societat on ja hi ha més persones majors de 80 anys que menors de 14, tenim un repte col·lectiu en relació a l'envelliment de la societat en tots els àmbits: en salut, habitatge, participació i aprofitament dels seus sabers. Continuem treballant per un sistema públic de cures sòlid, equitatiu i digne. Podeu contactar a margi.gual@santjoandespi.cat.

JUDITH RIERA

El feminisme és per a tothom

El 8 de març ens recorda que la igualtat és un compromís permanent de les santjoanenques i els santjoanencs.

La història de la nostra ciutat també té nom de dona: des de les obreres que reclamaven condicions dignes de treball, les que reivindicaven carrers més segurs, fins a les defensores dels drets reproductius reivindicant els centres de planificació familiar als nostres barris. Dones del teixit associatiu i veïnes amb nom propi que formen part d'una genealogia feminista que ha permès, també, l'avanç dels drets i llibertats de totes.

Des dels governs socialistes hem impulsat polítiques per garantir les oportunitats de les dones. Un urbanisme segur i pensat per les persones, amb carrers i places amables, pacífics i ben il·luminats. Amb el Centre Dones Despí com a centre de referència. El reforç en la coeducació i l'educació afectivosexual. Avançant en la corresponsabilitat amb les nostres escoles bressol i el canguratge municipal, entre d'altres.

Cal recordar que l'equitat és un pilar democràtic essencial. Ens fa a tots i a totes més lliures i ens situa en igualtat de condicions davant la vida.

Actualment s'estan assumint relats que neguen la desigualtat estructural. Aquestes percepcions es combinen amb la banalització de la violència masclista que sumat al consum intensiu de pornografia, amb un accés cada vegada més jove, desfigura el consentiment, deshumanitza les dones i infants i reforça patrons agressius i violència.

A tot això s'hi afegeix una regressió global dels drets de les dones. Com a Iran i l'Afganistan, on les nenes són expulsades de l'educació, dones apartades de la vida pública i laboral, restriccions de moviment i expressió... Aquests retrocessos ens recorden que cap dret està garantit sense la seva defensa activa.

Per tot això, els i les socialistes de Sant Joan Despí, refermem el compromís amb el feminisme, amb la igualtat i amb la defensa dels drets humans. Perquè estem convençudes que un món millor, més lliure i segur per les nostres nenes és possible. Perquè estem segures que els nens i nenes d'avui seran capaces de generar una societat molt millor i és la nostra responsabilitat assentar les bases per a que això passi. Una ciutat feminista és una ciutat més inclusiva, amb més oportunitats i que posa la seguretat de tots els seus veïns i veïnes al centre.